



Ami Moldova György slágerkönyvéből és interjúiból kimaradt

A tavaly ősszel megjelentetett Moldova György - Kádár Jánosról készített - "termése" nem hagyja nyugton azokat a médiákat (illetve szerkesztőket), akik a szerzővel készített (reklámízű) interjúikkal igyekeznek a nosztalgiazó és tájékozatlan emberek rokonszenvét megnyerni, a primitív, igénytelen, hazug, alattomos, gyáva, gerinctelen, hazaáruló, valamint véreskezű diktátor iránt.

Ajánlom ezt a kis tanulmányt azoknak, akik a Moldova könyvében nem található igazságot szeretnék megismerni Kádárról.

KÁDÁR, AZ ELVTÁRS ÉS A BARÁT

Közismert, hogy Kádár szoros elvtársi és baráti kapcsolatban volt Rajk Lászlóval, gyakran

vendégeskedett a Rajk családnál, és térdén lovagoltatta a kis Rajk Lacikát.

Amikor az ÁVO ugrásra készen állt Rajk letartóztatására, Kádár vállalta, hogy bokros teendői ellenére, tiszteletét teszi Rajknál, majd sakkozással tereli el barátja figyelmét, nehogy észlelje a lefüggönyözött ablakú fekete kocsik rajzását lakása közelében, és (esetleg) akadályt gördítsen az ÁVO-sok felelősségteljes munkája elé.

Az összehangolt akció olyan sikeres volt, hogy akkor berregett fel a bejárati ajtó fölé szerelt csengő, amikor Rajk egy lépésre állt a parti vesztesétől, és Kádár a székéből felugorva, diadalittasan felkiáltott: "sakk-matt Laci!"

Erre a hőstettére olyan büszke volt, hogy számos helyen elmesélte, többek között a Pártfőiskolán is (1949 májusában), amikor Rajk bűnösségét ecsetelte egy pártaktíva vezérszónokaként.

KÁDÁR, A KIHALLGATÓ

Rajk László kihallgatását, illetve vallatását, Kádár János és Farkas Mihály irányította. Mivel Rajk nem akarta elvállalni azokat a valótlanságokat, amivel gyanúsították, ezért Kádár - élve (frissen kapott) belügyminiszteri hatalmával -, engedélyezte Rajk megkínzását a hamis vallomás kicsikarása érdekében.

A tette kész verőlegények tevékenységét - Kádár és Farkas - a szomszédos szobából hallgatták végig, majd az eredményes procedúra után Farkas vitte el Rákosihoz a Rajk vallomását és aláírását tartalmazó jegyzőkönyvet.

KÁDÁR A HALOTTI TORON

Kádár baráti gesztusát jellemzi, hogy az utolsó útjára is elkíserte egykori kenyeres pajtását és elvtársát. A Conti utcai börtön második emeleti ablakából nézte végig Rajk kivégzését Farkas Mihály, Farkas Vladimír, Péter Gábor és más személyek társaságában.

Amikor Bogár Imre hóhér hozzáértő, valamint nagy gyakorlatra utaló "kézimunkáját" követően Rajk teste megszűnt vonaglani, és a jelenlévő börtönorvos megállapította a halál beálltát, akkor Kádár, a kóser szilvapálinkával töltött pohárkáját odakoccintotta Károlyi Márton áv. alezredeséhez és gratulál neki az eredményes munkavégzéséért (K. M. volt Rajk egyik verőlegény-kihallgatója).

KÁDÁR, AZ ÁVH LÉTREHOZÓJA

Az ÁVO (Államvédelmi Osztály) hatáskörének kibővítése érdekében Kádár "kieszközölte" Rákosinál, hogy hatósági jogkörrel ruházzák fel ezt a szervezetet. A jogkör törvénybeiktatását követő "kereszttségben" nyerte el az ÁVO az ÁVH (Államvédelmi Hatóság) betűszavas becenevet.

KÁDÁR, A KULÁKVERETTETŐ

Kádár, az ÁVH sikeres szereplése érdekében személyesen igazította el az ÁVH-s brigantikát a kulákok "megregulázásának" hogyanjára.

Az ÁVH-s vezetői értekezleteken elhangzott "veretes" mondásai:

- "Amikor a kulák megmozdul a rendszer ellen, éreznie kell a hatalom öklét";

- "Felállítottuk azt a gyorsan mozgó különleges operatív csoportot, amely gyorsan beavatkozik és ellátja a kulákok baját"; (Sic!)

- "A reakció rémhírére, miszerint a fákat is államosítják, igen nagy mennyiségű fát vágtak ki. Bár ezeket nem a kulákok csinálták (Sic!), mégis szigorúbb megtorlást kell alkalmazni ellenük";

- "Az új ÁVH-s egyenruha jelentősége abban van, hogy a fejlődés irányát dokumentálja. Jobb a kulákot új egyenruhában megverni, mert ez a megmagyarázásnak nem rossz módja". (Sic!)

/Szánjunk néhány másodpercet ennek a primitív "verettető-legény" mondatainak a tartalmi részére. Vessük az agyunkba, hogy a gyorsan mozgó csoport, gyorsan fog beavatkozni (valamibe vagy valamiért)... Szigorúbb (!) megtorlást kell alkalmazni a fakivágásban vétlen kulákok ellen, holott a vétleneken nincs mit megtorolni! Az új egyenruha a fejlődés irányát dokumentálja... Jobb a kulákot új egyenruhában megverni a megmagyarázás "nem rossz módja" érdekében, mivel használt egyenruhában a megmagyarázást szolgáló kulákverés módja kifejezetten rossz! /

KÁDÁR, RÁKOSI ÉS A KV

Kádár volt Rákosi egyik legnagyobb csodálója és támogatója. Rákosi iránti ragaszkodása (hithű bolsevikhoz méltóan) akkor sem változott, amikor szeretve tisztelt főnöke intézkedésére őt is letartóztatták (1951-ben), és csak azért került el a vallatással járó procedúrát, mert minden eléje tett jegyzőkönyvet szó nélkül aláírt, mindent bevallott és készséggel együttműködött kihallgatóival.

Talán ennek köszönhette azt is, hogy Rajkkal ellentétben nem ítélték halálra, és börtönévei alatt - viszonylag - elfogadható bánásmódban részesült.

Kiszabadulását követően (1954-ben) azonnal jelentkezett "szolgálatértelre" Rákosinál (mintha mi sem történt volna) és örömmel konstataulta, hogy Rákosi intézkedésére kapott egy összkomfortos (bebútorozott) lakást, egy 250 kötetes könyvtárat, négyhetes üdülési beutalót), valamint mai értékben kifejezve, kb. 10-12 millió forintnak megfelelő "bánatpénzt"..

Bár (vélt és valós) nimbusza fenntartása és növelése érdekében nem állt a nyilvánosság elé, hogy megcáfolja azt a hírt, miszerint Farkas Vladimír ÁVH-s kihallgatója fizikai kényszerszerűen alkalmazott vele szemben, az MDP (Magyar Dolgozók Pártja) PB-hez írt levelében a

következőket rögzítette:

"Tisztelt Politikai Bizottság! Tegyük lehetővé számomra, hogy személyesen adhassam elő a Központi Vezetőségnek: MIÉRT TETTEM FIKTÍV VALLOMÁSOKAT 1951-ben DURVA FIZIKAI KÉNYSZERÍTŐ ESZKÖZÖK ALKALMAZÁSA NÉLKÜL. (Sic!) Elvtársi üdvözlettel: Kádár János". (Nagybetűs kiemelés: B. I.)

KÁDÁR ÍGÉRETEI

Kádár, 1956 két utolsó havában, majd 1957-ben, a Kossuth és a Petőfi Rádió hullámhosszán sugárzott mondókájában, valamint a Népszabadságban többször közétett interjújában (nyilatkozatában) személyesen biztosította a fegyveres harcban résztvevőket, és a külföldre menekült hazatérőket, hogy nem lesznek felelősségre vonva. Nagy Imre és társai várható sorsáról is többször nyilatkozott a közvélemény előtt.

1956. november 25-i rádióbeszéde "ISKOLAPÉLDÁJA VOLT" a megtévesztésnek, a képmutatásnak és az emberi aljasságnak, amelyet másnap (november 26-án) "megpatkolt" egy hasonló minősítést érdemlő nyilatkozatával:

- "A KORMÁNY JOGGAL FELTÉTELEZHETTE, HOGY AZ ORSZÁGBAN REJTŐZKÖDŐ ELLENFORRADALMI ELEMÉK PROVOKÁCIÓHOZ FOLYAMODNAK, MEGÖLIK NAGY IMRÉT VAGY VALAMELYIK MUNKATÁRSÁT, HOGY AZTÁN A KÖZVÉLEMÉNY ELŐTT A MAGYAR KORMÁNYT TEGYÉK FELELŐSSÉ EZÉRT A GYILKOSSÁGÉRT."

- "MEGÍGÉRTÜK, HOGY NEM INDÍTUNK BÜNTETŐ ELJÁRÁST NAGY IMRE ÉS BARÁTAI ELLEN MÚLTBELI BŰNEIKÉRT, MÉG HA KÉSŐBB MAGUK IS ELISMERIK AZOKAT. TARTANI FOGJUK MAGUNKAT EHHEZ AZ ÍGÉRETHEZ."

Hasonló, égbekiáltóan körmönfont nyilatkozat kiagyaltására, még a legjobb formájában lévő Goebbels sem volt képes! Mentségére szolgáljon, hogy nem kommunista, hanem (csak) náci volt.

KÁDÁR, A PURITÁN ÉS A VAGYONTALAN

Kádár számos híve (jobb híján) azzal védelmezi kacsingatós és virslit osztogató bandavezérét, hogy milyen "egyszerű körülmények között élt" és egy fillér sem tapadt a kezéhez.

Vizsgáljuk meg ennek a (széles körben elterjedt) állításnak a valóság tartalmát. Kádár puritánsága részbeni igénytelenségével (!) és nagyfokú primitívságával magyarázható. Tévét évente csak egyszer nézett (május elsején, a moszkvai díszszemlélt, valamint szovjet elvtársai felvonulását), és személyesen tiltotta meg, hogy az akkori két magyar tévéadó hétfői napokon sugározzon.

Kádárnak gyakorlatilag minden jobb üdülőhelyen, vadásztanyán és pártobjektumban fenntartott

lakosztálya volt, a balatonaligai pártüdülőben még a KB tagoktól is több méter magas drótkerítéssel elkerített rezidencia állt a rendelkezésére, a pártuszodában pedig pihenőszoba várta megfáradt testét.

A biztonsági "gorillák", - a medence és az épület körül vizslattak, pontosan úgy, mint a TANÚ c. filmben láthatták a nézők, bár ott a rendező nem tűntette fel az épület körül settenkedő biztonságiakat.

Kádár számára mindig behozták a legújabb nyugat filmeket, amelyeket csak (Sztalinhoz hasonlóan) egy kiváltságos galéri társaságában tekintett meg.

Hasonló módon beszereztetett saját céljára minden olyan korszerű nyugati terméket, ami felkeltette a figyelmét, bár ebben engedékenyebbnek mutatkozott, mert a az általa és (főként) Mária asszony számára privilegizált helyzetben lévő "ügyeletes" kedvencek is olcsón (bagóért) hozzájuthattak speciális "magazinjaikban" olyan termékekhez, amelyeket (hétfő kivételével) a "pórnép" csak Aczél elvtárs és Lendvai elvtársnő által engedélyezett nyugat filmekben láthatott.

A Kádár házaspár a Bajza utcai pártszálló és étterem rendszeres látogatója volt, és olyan menüből válogattak, amelyet a Forradalmi Munkás Paraszt Kormány munkásai csak hírből ismertek. Arról nem is beszélve, hogy bejelentkezésük esetén, a párt főguruk közül csak 2-3 személy (házaspár) kapott belépési engedélyt, a mintegy 100-120 főre méretezett étterembe, mert sem Kádár, sem Mária asszony nem szerették a "tömeget".

A "vagyontalan" Kádár hagyatéka (kisebb részének) árverezése során közel 100 millió folyt be a kasszába! De úgy is vizsgálható a kérdés, hogy kinek, mit és miért gyűjtögetett volna a gyermektelen Kádár házaspár (?), amikor MINDENÜK MEGVOLT! Mindenhol, mindig, minden és mindenki a rendelkezésükre állt: szakácsok, orvosok, gépjármű, különvonat (vagy vagon), repülőgép, motorcsónak, sétahajó, őrző-védő szolgálat, kísérvadász, horgászmester, titkárnő, vadászterület, kilövésre kiszemelt vad, szállodai rezidenciák, és kívánságra zenekar vagy Hofi-féle szórakoztató komédiások. Kizárólagos használatukra, illetve (részben) vendégeik számára!

Az a tény, hogy Kádár csak a "legócskább" cigarettát szívta, nem a szerénységére utal, hanem megszokására, igénytelenségére, tudatlanságára és nemtörődömségére (pl.: környezetével szemben).

Mindezekért nem lenne helyes glóriát fonni a feje köré, és marxista-leninista istenként imádni!

KÁDÁR SZAKÁCSAI ÉS VENDÉGEI

Talán az előző pontban lévő fejtegetés kiegészítését is szolgálhatja ez a bekezdés. Kádár titkárságáról gyakran futott be a legfelsőbb guruk számára üzemelő objektumokba a következő (vagy hasonló) tartalmú telefonüzenet, amelyre sem választ nem vártak, sem magyarázkodást nem fogadtak el: "Kádár elvtárs érkezik 13.00-kor, 25 fő részére készítsenek halászlét, túrós csuszát és palacsintát".

A titkárság vezetője (vagy Kádár titkárnője) soha nem kérdezte meg, hogy van-e hal a konyhán, ott van-e a személyzet?

Gyarmatpusztán például - legtöbbször -, Szűcs Ferenc altábornagy fogadta a "puritán nagyvezírt", lelkesen kavargatta a szabad ég alatt forgó üst fortyogó tartalmát, és büszkén invitálta Kádárt: "ezt KÓSTOLD meg Kádár elvtárs, ezt a halászlét én főztem a saját receptem szerint".

A "kóstold" szavacska nyomatékos hangsúlyozásával azt jelezte a Kádárral "befutott" vendégek számára, hogy tegező viszonyban az MSZMP első titkárával, aki szokása szerint az elvtárs szó elhagyásával csak vezetéknévén szólította beszélgető partnereit, így kedvenc tábornokával, fővadászával és önkéntes szakácsával is csak "per Szűcs-özött".

Azt mondani sem kell, hogy konyhai dolgozó serege sürgölődött az ebéd elkészítésénél, és tisztes távolságról figyelték Szűcs szemérmetlen hazudozását.

KÁDÁR, A HORGÁSZINAS

Kádárt Gyarmatpusztán tanította meg horgászni "Gyula bácsi", aki talán az ország egyik legtisztességesebb, legszerényebb és legtapasztaltabb halőreként kezelte az egykori főúri kastélyból kormány-pihenővé átalakított objektum halastavait.

Gyula bácsi otthoni asztalára csak (!) akkor jutott halféleség, ha a meghívott vendég komolyan vette a szabályokat, és a három darab kvótán felül kifogott mennyiséget leadta, vagy leadatta a konyhára, egy-két darabot pedig átengedett a halórnek.

Miután a "kiéheztetett", (dömperral előzőleg odaszállított) 2-4-5 kilós pontyok kifogásával megvolt az MSZMP első titkáranak a sikerélménye (röpke egy óra leforgása alatt, három horgászbot és Gyula bácsi segítségével 14 darab halat kapkodott ki a vízből), ezért megállapítható, hogy Kádár elvtárs rendkívül jó tanulónak, Gyula bácsi pedig kiváló oktatónak bizonyult.

A jól végzett és eredményes munka befejeztével, Gyula bácsi (oktondi módon) megkérdezte a boldogságban fürdő "tanítványát", hogy mi legyen a halakkal, megpucolják-e a konyhán és szállításra becsomagolják vagy a hűtőbe tegyék, és megengedi-e Kádár elvtárs, hogy egy darabot haza vigyen a feleségének?

Kádár János megmutatta, hogy vigyáz a dolgozó nép vagyonára és a vonatkozó szabályok sem ismeretlenek előtte. Kioktatta Gyula bácsit, hogy a közösségi tulajdont nem lehet megrövidíteni, neki nem kell becsomagolni semmit, vigye mindet a konyhára és szóljon a szakácsoknak, hogy egy óra múlva tálalhatnak...

Gyula bácsi nem járt jobban, az ott horgászgató Borbély Sándor munkásőr főparancsnokkal sem! Borbély tapasztalt horgász volt (főként halastóban), nem szorult Gyula bácsi segítségére, viszont Kádár elvtársával ellentétben nem vigyázott a nép vagyonára, és hatalmas nejlön

zsákba gyűjtögette zsákmányát, majd a szolgálati kocsija csomagtartójába helyezett kb. 80-90 kilós "zsákmányával" elrobogott a tavacska közeléből, egy pillantásra sem méltatva a halórt.

Na már most: lehet szavazni, választani és "késhegyig" menő vitát folytatni afelett, hogy Kádár vagy Borbély a nagyobb puritán, gazember, kiskirály vagy tolvaj?

Kádár nem vitt el halacskát (bolond lett volna Mária asszony otthon kínlódni a sütéssel-főzéssel), Borbély viszont mázsaszámra zabrált, egyikőjük sem fizetett, és semmibe vették az általuk szüntelen hangoztatott dolgozókat vagy a nép vagyonát. Csupán a kivitelezés módszerében és formájában különböztek egymástól!

E téma bezárásaként meg kell említeni, hogy Kádár még jó néhány leckét vett Gyula bácsitól, és a kisöreg - "hivatalból" - mindig segédkezett Kádár a magas rangú vendég horgászata során.

Az ajándékhal nem került többé szóba, bár egyszer Kádár, mintha elfelejtette volna az első lecke történetét, megkérdezte Gyula bácsit: "mondja Gyula, maga nem fog magának vacsorára egy halat?".

Gyula bácsi csendesen megjegyezte: "Kádár elvtárs, én halór vagyok, nekem nem szabad itt horgászni, és soha sem szegtem meg a szabályokat életemben".

Kádár elismerő pillantást vetett tanítójára, de halat egyetlenegyszer sem adott neki!

KÁDÁR, HRUSCSOV ÉS A MEGSZÁLLÓ SZOVJET CSAPATOK

Kádár Hruscsovnak köszönhette hatalmát, ennek tudatában igen nagy tisztelettel viseltetett patrónusával szemben. Hruscsov minden kérését teljesítette, bekapcsolódott a gazdaságot sújtó fegyverkezési programba, az adófizetők pénzéből és külföldi kölcsönökből finanszírozta a szovjetek világhódító katonai/gazdasági terveit.

Egyszer mondott ellent Hruscsovnak, amikor moszkvai vendége, a pazar fogadtatástól elbódulva, szóba hozta a hazánkban "ideiglenesen állomásozó" szovjet katonai kontingens visszahívását.

Kádár határozottan tiltakozott Hruscsov terve ellen, és elérte, hogy a téma ne kerüljön többé a dúsan terített asztalra. Ennek következtében, Magyarország 171 szovjet helyőrségében, mintegy 120 ezer katona (és családtagjaik) mindennemű ellátása tovább terhelte a népgazdaságot, közel harminc éven át!

Kádár nem bízott sem a hadseregben, sem a belügyi erőiben, de még a munkásőreiben sem! A miniszterelnökét és hazáját eláruló "szökevény" jól emlékezett arra, hogy szovjet harckocsiban és szovjet szuronyok árnyékában (az éjszaka leple alatt) jött vissza Budapestre Apró Antal társaságában '56 november 6-án. Nyilvánvaló, hogy imponálhatott neki Hruscsov és az intervenciós katonák határozott fellépése forradalmunk és szabadságharcunk eltiprása,

valamint Budapest rommá lövése. Ezért "vétózta meg" a szovjet csapatok kivonási tervét, mivel tisztában volt azzal, hogy kritikus helyzetben kire támaszkodhat...

A szovjet kormány akceptálta Kádár álláspontját és politikai vonalvezetését, ezért hamarosan elnyerte a Lenin-békedíjat és a SZOVJETUNIÓ HŐSE kitüntetését, messze megelőzve Farkas Bertalan úrhajósunkat!

KÁDÁR, AZ IGAZMONDÓ (?)

Történelem (gyakran) ismétli önmagát! Az egykori szocialista táborhoz tartozó államokban meghonosodott az állampolgárok megfélemlítése, megtévesztése és elbutítása.

Szovjet mintára Kádár vezette be, hogy az ötéves terveken belüli éves tervteljesítési statisztikai adatok megjelenjenek a párt központi lapjában, - a Népszabadságban.

Természetesen - jó és figyelmes vezetőhöz méltóan -, személyesen ellenőrizte a közlésre készült adatokat, mivel jól ismerte azt a közmondást, miszerint: "gazda szeme hizlalja a jószágot".

Kádár rendszeresen "felhizlalta" az évek során egyre csökkenő tendenciát mutató számadatokat. Ebben készséges segítőtársa volt Havasi Ferenc, miniszterelnök helyettes, KB és PB tag, valamint számos más állami, illetve pártfunkciók főhopmestere.

Amikor a népgazdasági mutatók romlása kezdett erőteljesebbé válni, 1979-ben, Bálint József, a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) elnöke, elkészítette a tervteljesítés összesítő adatait és bemutatta Kádárnak, a Népszabadságban közzétételre tervezett anyagot. Kádár megdöbbenve látta, hogy a tervteljesítési mutatók többsége nem éri el a 100%-ot., de olyanok is voltak, amelyek 90%-ot is alig alatt "vegetáltak.

Azonnal hívta Havas elvtársat, és kettesben agitálták Bálintot, hogy "srófoljon fel" minden adatot 100% fölé. Miután Bálint József erre nem volt hajlandó, ezért felszólították, hogy nyújtsa be lemondási kérelmét. A 49 (!) éves KSH elnököt korkedvezményrel nyugdíjazták, és Nyitrai Ferencné neveztek ki a KSH elnökévé.

Nyitrai 10 évig mérhetetlen szorgalommal srófolgatta Kádárnak (és a közvéleménynek) a statisztikai adatokat 100%-fölé, érdemei elismeréseként (1985-89-ben) a brit Királyi Statisztikai Társaság tiszteletbeli tagjává, (1984-89-ben) az Európai Statisztikusok Konferenciája alelnökévé, majd a rendszerváltozást követően a JPTE és a Miskolci Egyetem díszdoktorává, 1991-ben a Magyar Tudományos Akadémia Statisztikai Bizottságának tagjává választották.

1988-ban Állami Díjjal, 1994-ben Fényes Elek és Keleti Károly emlékérmekkel ismerték el eredményes munkáját.

Elképzelhető, hogy a valóságtól gyökeresen eltérő, valótlan (DÜBÖRGŐ) gazdasági mutatókkal való "bűvészkedést", - Medgyessy, Gyurcsány és Kócai elvtársak Kádártól, Havasitól vagy

Nyitraínétől vették át (örökölték), felismerve, hogy a nyilvánosság előtt elkövetett (gátlástalan) hazugságokat, számos hazai vagy külföldi intézmények is honorálják.

KÁDÁR ÉS A SZOVJET NUKLEÁRIS FEGYVEREK

Kádár, az MSZMP KB első titkáráként - egy személyben - hozzájárult ahhoz, hogy megszállóink, hazánk területére közepes és nagy hatósugarú nukleáris pusztító-töltetet és a töltet célba juttatására alkalmas hordozórakétákat hozzanak (telepítsenek és/vagy tároljanak).

Tudomása kellett, hogy legyen arról is, hogy a Dunántúl egyes pontjain "atombiztos" vezetési pontokat (harcálláspontokat) építenek a szovjetek, mert ha a nukleáris eszközök behozatalára az áldását (és hozzájárulását) kérték, akkor aligha tartottak arról a Kreml illetékesei, hogy a SZOVJETUNIÓ (magyar?) HŐSE ellenezné a mélyépítési munkálatokat.

Nagy valószínűséggel fel sem vetődött Kádár primitív agyában az a gondolat, hogy egy NATO-VSZ konfliktus esetében hazánk kapta volna a legelső nukleáris csapásokat, mert az ide telepített szovjet rakéták (földrajzi helyzetükből kifolyólag), képezték a legnagyobb potenciális veszélyt a Nyugat számára.

Egy ilyen esetben viszont nem csupán a Dunántúl vált volna porsivataggá, hanem a Kárpát-medence élővilága is kipusztulásra lett volna ítélve.

A baloldalhoz mindhaláláig kötődő Faludy György így írt erről Torontóban (1981-ben), EGY HELYTARTÓHOZ 25 ÉV UTÁN c. Kádárhoz szóló versében (részlet):

"És a jövő? Aki még el nem gárgyult,
az ismeri a kilövőpályákat,
miket a ruszkik szerte a Dunántúl
gyér erdeibe vágtak.

Ha háború jön, rajtunk kezdik. A föld
olajfestéke hámlik. Izzó szőre
leperzselődik. A Balaton fölforr,
gázfelhő lesz belőle,

a városok rizsporrá kenődnek szét,
halálsugarak csapnak fel az égre,
és nem marad se sír, se rom, sem emlék.
Más nem lehet a vége."

ÖSSZEGEZVE

"Aki még el nem gárgyult" annak észre kell venni, hogy Kádár (Czermanik, Csermanek, Barna, Lipták) és bandája, valamint az MSZMP-re keresztelt (MKP, KMP., BÉKEPÁRT, MDP) erkölcsi,

anyagi, egészségügyi és tudati értelemben,- a sárba tiporta nemzetünket.

Ugyan ezt teszi most, az M-betűvel csökkentett utódpart és vezetői.

Moldova "siker" könyve azt sugallja az olvasóknak, hogy Kádár gerinces, művelt, határozott, az adott körülményekhez jól alkalmazkodó nagyformátumú politikus volt.

Moldova természetesnek és dicséretesnek tartja, hogy a jellemtelen, szakmáját soha nem művelő műszerész segéd, aljas hazaáruló, irányította a tíz millió ember életét, és házárdjátékosként játszott egy nemzet jövőjével! Mérhetetlen nagy összegű külföldi kölcsönök felvételével biztosította a legvidámabb barakk lakóinak a langyos jólétet, a nyugati életszínvonaltól és átlagéletkortól való döbbenetes nagyságrendű lemaradást! Mind a közszolgálati, mind pedig a kereskedelmi tévéadók bőséges időtartamban népszerűsítik Moldova nézeteit, a gyengeelméjűekre jellemző, bárgyú mosollyal kísért kádári tirádait.

A nyugati határon kiépített aknazárakkal, szögesdrótokkal, útlevelkiadások megnehezítésével, a rádió és tévé adások cenzúrázásával, valamint a nyugati rádióadók zavarásával, továbbá a pártpropaganda eszközeivel fosztották meg az embereket e tisztánlátástól, és az igazság megismerésétől. Ezzel elérték, hogy a tájékozatlan tömeg hitt Kádár a "fejlett szocialista társadalom alapjai lerakását" hirdető nyilatkozataiban, elhitte, hogy a kapitalizmus a pusztulás stádiumában van, hogy a mérhetetlen nyersanyagtartalékokkal rendelkező hatalmas Szovjetunió vezetésével, expressz sebességgel rohanunk a minden földi jót biztosító kommunista társadalom megvalósítása felé.

Gyakorlatilag ez jellemezte Kádár - számokkal kimutathatatlan - politikai és szakmai IQ-ját!

Hasonló módon lehetne felmérni azoknak az IQ-ját is, akik történelmünk legvéresebb kezű despotájának, valamint legnagyobb árulójának minden piszkos "életművét" igyekeznek megmagyarázni és patyolat-tisztára mosni, ha mással nem, akkor a Moldova-féle "elgárgyult" tollforgatók könyveivel, cikkeivel és tévés interjúikkal.

Prof. Dr. Bokor Imre

Most tarják a kommunista holokausz emléketét a 65 millió áldozat emlékére. Ideje lenne a kommunista holokausztot is tanítani és a gyilkosokat elítélni.